

LBRIS

We know
books

REJTŐ JENŐ
A SZŐKE CIKLON

Editura KEDVENC Kiadó
Székelyudvarhely, 2022
ISBN: 978-606-9633-08-3

Megrendelhető:

0744-505331

0744-611095

E-mail: kedvenckiado2012@gmail.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
REJTŐ, JENŐ

A szőke ciklon / Rejtő Jenő. –
Odorheiu Secuiesc : Kedvenc Kiado, 2022
ISBN 978-606-9633-08-3

821.511.141

TARTALOM**ELŐSZÓ**

Az író töredelmesen, de röviden beismeri, hogy regényének előzményei vannak.

ELSŐ FEJEZET

Egy milliomos örökre leteszi a csirizesvödört. Végrendelkezik vagyonáról, amelyet könnyű megtalálni. Itt kell lennie valahol a Földön. Az igazgató beszámol egy fegyencről, aki 190 cm magas, régi sebhely rútitja el az orrát, és feltételezhető, hogy nem aludt. Ez baj. A falnak is fülei vannak, Eddy Rancing személyében. Terve a következő: kirabolja a lányt, hogy gazdaggá tegye. Elrohan.

MÁSODIK FEJEZET

Elsősorban Marius bácsihoz mennek. Szerencsére Mr. North nem hanyagolta el az epekövét, és így az irattáros arra gondolhat, hogy öreg napjaira csinos nőkkel víkendezzen a kontinensen. Terveket sző régi üzleti könyvek kiárusítására. Később megverik. Mr. Bradford szerint a sors olyan, mint egy részeges szabász. Ezek után mindenki elutazik, és Evelyn is hajóra száll, egy pocsolyából.

HARMADIK FEJEZET

A kajüt romokban hever. A tanár tehetetlen, Evelyn alszik. A felkelő nap rossz megvilágításba helyezi őket. A fegyenc kitűnő referenciái dacára kénytelen más elhelyezkedést keresni. Corned-Beef jogos önvédelmet követ el egy sofőrön, és ezzel háziasságát bizonyítja. Gordon a lakásán keresi fel Buddhát. Evelyn lemondja Mr. Wilmington vacsoráját, és megteríti.

NEGYEDIK FEJEZET

Eddy Rancing nyomozni kezd, de csak hullafoltokat és külsérelmi nyomokat talál. Ezek nem érdeklik. Megismerkedik Viktóriával, a főkertész nejével, és bemutatkozik neki Mustár is, ez a bohém kérődző. Nem kell a „karlsbadi emlék”. Megfenyíti a szeszélyes Grétit. Egy gonosz manó törbe csalja. Átúszik a szomszédos községbe. Minden rossz, de a vége jó.

ÖTÖDIK FEJEZET

Evelyn kénytelen indiszkréciót elkövetni. Huzat van, majd lövöldözés lesz, és végül sok embert elvisz a razzia. Mindenkit üldöznek, és mindenki üldöz mindenkit. A rablók kartellba mennek, majd a „Babkirály”-kocsmába. A trópusi vihar elsodor egy bankettet, és az ünnepelt hosszú autótúrára indul, frakkban.

HATODIK FEJEZET

Visszaemlékezések egy világitótoronyra és a morze ábécére. Az újabb terv fennakadást szenved öt emelet magasságban. A Tell Vilmos költője aranyórára tesz szert, és Högrabenhez viszi megbecsültetni. Kivonul a tűzörség, Eddy Rancing Shakespeare-re hivatkozik, és Löwy, a csövezető tolmácsol. Sürgöny megy.

HETEDIK FEJEZET

A tanárt csodálják. Frissen mosott hálókabátra tesz szert. A frakk irigyelt túraöltözék lesz, de ott marad. Evelyn bravúrosan vezet. Három tehénnel találkoznak. A lord megszelídül az autó belsejében, de megvadítja a neszesszer. A három tehén újra feltűnik. Lyonban népies jelmezt öltenek, elbúcsúznak, és együtt folytatják útjukat. Lord Bannister kis híján megfullad egy vezércikkeltől.

NYOLCADIK FEJEZET

A tanár azt hiszi, hogy mindent ért. Erről szó sincs. Az esküvőt nem lehet megtartani a csatornázás miatt. Sir Arthur még a segédmérnök napidíját is kifizeti. A vendéglőre kitűzik a nemzeti lobogót, de a dalárdára kis híján nem kerül sor. Eddy megtudja, hogy minden elveszett. Erre lemond a nagybátyja javára. Holler ellen nincs orvosság. A szerkesztő rohammal foglalja el Marokkó félelmetes erődjét. Bevásárol Evelyn számára, de nem ölik meg. Összefüggések egy amerikai hangversenyzenekar és a Szahara sivatag között.

KILENCEDIK FEJEZET

Lord Bannister áldozata lesz egy hallucinációnak. Később összetévesztik Medici Katalinnal. Előkészül jövődő fegyházi éveire, majd megállapítja, hogy a Szaharában sokkal kellemesebb az út estélyi ruha nélkül. Rablók jelentkeznek, Eddy Rancing tevéhalálában vágtat vissza, és rájön, hogy mi a relativitás.

TIZEDIK FEJEZET

Akhilleusz körszakállá. A rablók minden aljassággal szemben védtelenek. Eddy Rancing megtudja, hogy a sivatag sem fenékgig tejjel. Egy egészen kis zarándok kineveti. Halála előtt rájön, hogy nem a Harrington lányának, hanem az életnek tanulunk. Kiderül, hogy a zsillett és az ismétlőpisztoly között alig van különbség, és ez nagyon elszomorítja. Aki utoljára nevet, az a neszesszer. Visszalő és talál. Párbaj után a felek kibékülnek, és már csak a vendéglős házikabátja felől kell intézkedni. Evelyn megbocsát. Mr. Bradford föllet issza a kávé, azonban gondosan leszűri a tanulságot. Így megtudjuk, hogy életünk voltaképpen milyen.

ELŐSZÓ

Az író töredelmesen, de röviden beismeri, hogy regényének előzményei vannak.

A regény úgynevezett előzményein olvasó és író egyaránt szeret hamar túlesni. Az ilyesmi részint unalmas, részint sablonos, különösen ma, mikor a regényírás bizonyos fajtáit már nem is iparszerűen, hanem a konyhaművészet szabályai szerint, kész receptek alapján főzik ki. Például: „Végy két ifjú szerető szívet, törd meg, forrald fel a szenvedélyeket, hintsél a tetejébe egy kis édes egyházi áldást, és jól megfőzve vagy félig sületlenül bármikor feltálalhatod az olvasónak.”

Azt hiszem, okosabb, ha egyszerűen beismerem, hogy regényemhez szükséges néhány előzményt közölni az olvasóval. Essünk túl ezen; mennél hamarabb, annál jobb.

Mi kell tehát a regényemhez?

Vegyünk egy szegény fiatal leányt, aki balladák műfordításából él, nem valami fényesen, miután a világ nagytőkései között igen elenyésző számban szerepelnek azok, akik vagyonukat ballada-műfordítással szereztek. Azután vegyünk elő egy öreg fegyencet, tisztítsuk meg a szívét gondosan minden büntől, míg rábukkanunk valahol a belsejében az igaz emberi jóság drágakövére. A drágakő értéke legalább egymillió font sterling. Az öreg fegyenc, Jim Hogan, valamikor az említett fiatal leány apjának, Mr. Westonnak iskolatársa volt. Mr. Weston olykor meglátogatta fegyenc barátját, néha csomagot küldött neki, szóval igyekezett Jim Hogan szerencsétlen sorsán enyhíteni. Miután Mr. Weston meghalt, családja, mint hagyományt vette át a vén bűnös pártfogolását, továbbra is küldték számára a csomagokat, és az elhunyt Weston helyett leánya, Evelyn látogatta meg olykor Hogant. Szükségünk van még egy könnyelmű fiatalemberre, akit Eddy Rancingnak hívnak, álmodozó és inkorrekt úr. A miss Westonék lakásával szomszédos manzárdszobát bérlí, foglalkozására nézve egy találmányon dolgozik, amelyet motorkerékpárra kell szerelni, és milliókat jövedelmez.

A találmánynak még csak a lényege hiányzik. Az ifjú körülbelül két félév jogtudományt hallgatott az egyetemen, gyámja és nagybátyja, Mr. Arthur Rancing jóvoltából. Most már hosszabb ideje, elsejétől negyedikéig, gondosan elkártyázza Mr. Arthur Rancing gyám és nagybácsi pénzküldeményeit.

Üres óráiban miss Evelyn Westonba szerelmes, történetünk kezdetéig reménytelenül. Eddy Rancingon kívül még be kell mutatnunk Mr. Charles Gordont, aki hatéves büntetése elteltével most fogja elhagyni a fegyházat.

Öt évet és háromszázhatvankét napot egészen jól kibírt, de most már kezd az idegeire mászni ez a dolog a fegyházzal, és úgy érzi, hogy a hátralevő három nap elviselhetetlen. Van így néha az ember. Egy turista barátom, aki már több ízben mászott fel a Mont Blanc-ra, múlt héten megpofozta a házmestert, mert nem járt a lift, és gyalog kellett közlekednie az ötödik emeletre. Gordon, három nappal szabadulása előtt, heves migrénekről és szívdobogásról panaszkodott, mire a megértő fegyházorvos kórházba utalta.

ELSŐ FEJEZET

Egy milliomos örökre leteszi a csirizesvödört. Végrendelkezik vagyonáról, amelyet könnyű megtalálni. Itt kell lennie valahol a Földön. Az igazgató beszámol egy fegyencről, aki 190 cm magas, régi sebhely rúttja el az orrát, és feltételezhető, hogy nem aludt.

Ez baj. A falnak is fülei vannak, Eddy Rancing személyében. Terve a következő: kirabolja a lányt, hogy gazdaggá tegye. Elrohan.

1

A milliomos, kezében a vödörrel, egy másodpercre megállt. Ezt nyomban nagyon megbánta, miután egy erőteljes lökés figyelmeztette, hogy siessen, mert a műhelyben már várják. A műhelyben csakugyan várták lakótársai a milliomost, a vödörrel. A lakótársak ugyanis üres idejüket papírzacskó-készítéssel ütötték agyon, és ehhez az időtöltéshez állandóan csirizre volt szükségük, amelyhez a fent inzultált milliomos útján jutottak.

E gazdag úr társadalmi osztályához nem illő közönnyel vette tudomásul azt a tényt, hogy oldalba lökték. A milliomos ugyanis, bármilyen hihetetlenül hangzik ez, a Dartmoor nevű helységben fennálló angol fegyház lakója volt. Már nyolc esztendeje élt pillanatnyilag ebben a környezetben. Azt, hogy milliomos, senki sem tudta róla. Általában nem tudtak róla mást, csak annyit, hogy zárkózott, hallgatóg, kissé nehézkes öregúr, akit elég tiszteletre méltó korban, a bűnözés terén betöltött harminc teljes szolgálati év után helyeztek jól megérdemelt nyugalomba, életfogytiglani teljes ellátással Dartmoorba.

Itt már a nyugalmazott bűnöző egyszerű, békés életét éli: cellatakarítás, séta, zacskóragasztás, néha élelmiszercsomag és olykor látogató. Jimmy Hogannak csak egy látogatója volt: miss Evelyn Weston. Mióta egykori iskolatársa meghalt, a leány látogatta meg kéthónaponként, ilyenkor néhány szót beszélt az öreg fegyencsel, aki csak barátságatlanul, komoran dörmögött rá valamit.

Miss Weston bölcsészetet tanult az egyetemen, ami nem a legkedvezőbb fényt veti egy fiatal hölgy gyakorlati érzékére. Különös, de így van: akik a legnagyobb mesterektől tanulnak bölcsen gondolkozni, azoknak általában a legritkább esetben jut az eszükbe olyasvalami, aminek hasznát vehetik.

Evelyn Weston például abból próbált megélni, hogy régi francia balladákat fordított angolra. Ha tekintetbe vesszük, hogy történetünk idején Angliában pánikszerűen csökkent a kereslet francia nyelvből átültetett balladákban, nem csodálkozhatunk azon, hogy miss Weston és édesanyja nagy szegénységben éltek a Kings Road egy bérházának manzárdjában. Az elhunyt Weston nyugdíjából alig futotta megélhetésre. Szerencsére Mrs. Weston fivére, ha nem is volt vagyonos ember, arra tellett a jövedelméből, hogy időnként kisebb-nagyobb összegekkel segítségére legyen húgának. Ez a fivér, Mr. Bradford: úri szabó volt. Elég jómódú, mert iparán kívül tőzsdei spekulációkkal is foglalkozott, általában sikeresen.

Az elmondottakat csak annyiból tartom fontosnak, hogy az olvasó érzékelni tudja Evelyn Weston áldozatkészségét, amellyel szerény körülményei dacára sem hagyta sorsára a vén bűnös Jim Hogant, és időnként egy-egy csomag élelmiszert vitt el hozzá Dartmoorba.

2

Miután Jim Hogan már tizenöt évet ült, úgy a legfelsőbb fórum elé került, és ezen a végső fokon csak felmentő ítéleteket hoznak. Az öreg Hogan a rabkórházban várta, hogy szabadlábba helyezték földi testéből, és miután olyan hatóság előtt állott, ahol a legnagyobb bűn is eltöri a legkisebb jó mellett, bizonyos lehetett benne, hogy néhány órán belül elhagyja Dartmoort.

Este nyolckor meglepő dolog történt. Az öreg Hogan kijelentette, hogy végrendelkezni akar. Az orvos először a láznak tudta be az egészszet. Ugyan miről végrendelkezhetne egy vén feje? Teste a földé, lelke a pokolé, ruhája az államé. Miután azonban a rab kötötte magát furcsa ötletéhez, és mivel egy haldokló utolsó kívánságát még fejeházigazgatók is ritkán tagadják meg, tehát jegyzőkönyvbe vették az öregúr végső intézkedését, kívánsága szerint kizárólag a pap és az igazgató jelenlétében...

...Másnap a vén Hogan már a Saturnus peremén ülve vidáman lóbázta lábait, és több ezer fényév távlatából visszanezve hasfájós bolygónkra, meglegegedetten dörzsölte a kezét:

Körülbelül egymillió fontot hagyott miss Evelyn Westonra.

Nem szeretek senkit sem a gyöngéje után megítélni. A kíváncsiságot sem tartom bűnnek. Lehet, hogy hamar megöregszik általa az ember, legalábbis emellett szól az a körülmény, hogy igen sok hölgy aránylag fiatalon állandóan kozmetikushoz jár, de semmi esetre sem bűn.

A kíváncsiságnak azonban van egy torzszülött ikertestvére, csúnya fattyúhajtása: a hallgatóság. A hallgatózó embert megvetem. Valahányszor hallgatóztam, lelki konfliktusom volt utána. Higgyék el, hogy van abban valami, ami orgyilkosságra emlékeztet, midőn hallószervünkkel hátulról ledöfjük egy másik ember titkát. Eddy Rancingnak sem bocsáthatjuk meg ezt az alattomoságot, pedig a fiatalember szerelmes volt, és jól tudjuk, hogy ez a lelkiállapot milyen nagymértékben oxidálja olykor a legacélosabb férfinémet is. Eddy Rancing hallgatózott. A manzárdszobák oly vékony fallal vannak elválasztva, hogy e művelethez elegendő volt fülét erősen a tapétára szorítani, és nyomban minden szót áthallott, amit a szomszédban lakó Evelyn Weston édesanyjával beszélt. Később egyre szorosabban tapadt a falhoz, és legszívesebben a másik fülét is odaszorította volna, ha a természet, a hallgatózó emberek nagy bosszúságára, nem osztja be olyképpen füleinket, hogy azok két párhuzamos sík irányában nőjenek ki arcunkból. Szerencsére így is jól hallott mindent.

Evelyn egy levelet olvasott föl. Az öreg Jim Hogan végrendelete volt ez a levél. A délutáni postával érkezett.

„...Jim Hogan feje kívánságára készséggel tanúsítjuk, hogy nevezett személyes tapasztalatunk, de az intézeti orvos véleménye alapján is, ép elmével és betegsége dacára teljes öntudatánál, az alábbi rendelkezést mondotta tollba, és saját aláírásával hitelesítette.

G. H. Gladstone lelkész és M. Crickley igazgató.”

„Egymillió font sterling értékű vagyonomat Samuel Weston leányára, Evelyn Weston, Kings Road 4. sz. alatti londoni lakosra hagyom. Az egymillió font sterling értékű vagyom díonagyságú gyémánt, amelyet ajándékba kaptam. Ez elég valószínűtlenül és csodálatosan hangzik, de valószínűtlen és csodálatos események ideje volt, mikor hozzájutottam. A háború végén, néhány angol katonával együtt, én is beálltam Kolcsak ellenforradalmi hadseregébe. Miután Szibériában véget ért a hadjárat, hihetetlen szenvedések árán sikerült visszatérnem európai Oroszországba. Egy halott osztrák fogoly írásával feljutottam az egyik fogolyszállító vonatra, és elértem Moszkvát.